

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 25. Quædam Facultatis Theologicæ Parisiensis Decreta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Religionem strenue tuerentur, pacem- Sæc. XVII.
 que inter Principes Catholicos procu- A. C. 1619.
 rarent. Hi ergo die octava Martii in
 Cathedrali Ecclesia congregati, per-
 acto sacro jusjurandum exsolverunt,
 postea sub aperto cælo aerem evagina-
 tis gladiis divaricatim percutientes, in-
 signia Ordinis, crucem nempe, quæ
 Beatæ Mariæ Virginis effigiem acu-
 pictam exhibebat, palliis affigendam
 solemniter acceperunt. *Magnum,*
si Brietio Jesuitæ credere fas foret, e-
rat hoc in specie opus, & majori inchoa-
tum pompa, quam prudentia propagatum,
quod tandem etiam cum Christianorum risu
& cum Mahumetanorum contemptu eva-
nit: quia aliud, quam Dei gloriam, &
fidei præsidium, præclari illi, si Deo pla-
cet, Ordinum conditores spectasse videban-
 tur. Ceterum Gramondus hujus Ordi-
 nis excidium redituum tenuitati, &
 immensæ expensarum moli adscribit.

§. XXV.

Quædam Facultatis Theologicæ Pa-
risiensis decreta.

Die prima Februarii Isambertus Fa- Argentre
 cultatis Theologicæ Syndicus of- collekt. judic.
 ferebat indulgentias a S. D. N. Papa t. 2. p. 114.
 Paulo V. in favorem tam Doctorum,
 quam Baccalaureorum Facultatis alia-
 rum.

Hist. Eccles. Tom. LVI.

Gg rum-

Sæc. XVII. rumque personarum illius seu illorum
A. C. 1619. servitio deputatorum concessas, modo
 devote precibus, quæ post sacrum so-
 lemne de Spiritu Sancto, tam pro sua
 Sanctitate, quam pro Regis Christianis-
 simi incolumitate, & salute fundi so-
 lent, intersint . . . . Dein eadem Fa-
 cultas conveniendum censuit Illustris-
 simum Dominum Cardinalem de Rets
 Episcopum Parisiensem, aut illius Vi-
 carium pro confirmatione harum in-
 dulgentiarum.

Cum autem Antonius Fusius ad S.
 Bartholomæum Parisiis Parochus, qui
 per plurimos annos Jesuitarum institu-
 tum professus, hæreticos duos libros
 quorum primus *de Historia Concilii Tri-*
dentini, alter *de libero Sagittario* (*) in-
 scribebatur, evulgasset, Facultas ha-
 bito die quinta Novembris conventu
 quinque nominabat Doctores, qui hos
 libros examini subjicerent, ad quorum
 relationem eadem Facultas hunc Au-
 thorem ex gremio Doctorum Sorboni-
 corum omnino expungendum, ejusque
 hæreticos libros damnandos esse cen-
 suit. Hicidem, postquam Societatem re-
 liquerat, anno Christi millesimo quingen-
 tesimo nonagesimo secundo die secunda
 Martii (ut fertur) in Facultate Lovaniensi
 primam

(*) *Le Franc Archer.*

primam Doctoratus Lauream suscep-
 rat, inde Parisios delatus ad Sanctum Sæc. XVII.
A. C. 1619,
 Bartholomæum Parochus renuntiaba-
 tur, postquam autem librum, cui ti-
 tulus: *Mastigofora*, impium & abomi-
 nabilem in lucem edidisse convictus
 fuerat, in carcerem detrusus est, dein
 die vigesima prima Julii anno Salutis
 nostræ millesimo sexcentesimo duode-
 cimo Parisiensis Senatus Officiali Cu-
 riæ Episcopalis injunxit, ut ob præfa-
 tum libellum sententiam in Fusium pro-
 nuntiaret. Discussa igitur caussa Pa-
 risiensis Officialis biennio post declara-
 bat, quod Fusius Sacerdotali honore
 privatus, capite nudus ac genuflexus
 coram præfato Officiali, rationum Ma-
 gistro, & sex suis affinibus profiteretur,
 quod temere, & malitiose li-
 brum suum injuriis, verbisque impiis
 ac detestandis refertum elucubravit, ac
 propterea petita venia polliceretur, quod
 verba in præfato libro contenta tueri
 nolit; ejus vero liber laceraretur, &
 ipse reus in suo carcere per semestre sin-
 gulis hebdomadibus feria secunda, ter-
 tia, & quarta in pane & aqua jejuna-
 ret, nec ultra in diæcesi moraretur.
 Præterea confiteri jubebatur, quod li-
 brum Baptismalem in quinque articu-
 lis malitiose depravarit. Confirmaba-
 tur hæc sententia a Senonensi & Lug-
 dunen-

Sæc. XVII. dunensi Officialibus. Attamen Fufius
 A. C. 1619 in deteriora prolapsus, postquam suæ
 satisfecerat pœnitentiæ, Genevam se-
 cessit, desertaque fide Catholica duas
 simul uxores duxit, pauperem tamen
 & ignobilem vitam ducere coactus:
 propterea Facultas Theologica hunc
 nefarium Apostatam e Parisiensium
 Theologorum albo omnino expunxit,
 promulgato sequenti decreto: *Horren-
 dum dictu! quam incomprehensibilia judicia
 Dei! Antonius Fusi Lotharingus in Gal-
 liam infelix advena, quondam, & per diu
 Jesuita, in Academia Lovaniensi (ut ipse
 falso imponebat) Licentiatus, inter Pari-
 sienses Theologos malo omine, Doctor est
 annumeratus; verum cælo terraque mox in
 tam nefarium caput scævientibus, ecce hor-
 renda protinus crimina deteguntur. Infi-
 nitorum scelerum reus, homo faver inge-
 nio, ganeo moribus, colloquiis scurra, re-
 ligione dubius, sub ovina pelle Lupus ra-
 pax, & vita omnimode perditus, in vin-
 cula & compedes conjicitur. Ad triplex
 Tribunal Ecclesiasticum flagitiosissimus sisti-
 tur: undique Sacrilegus, ubique impius
 proclamatur. Tandem magna hominum
 indulgentia, gravioribus, tremendo Dei
 iudicio, suppliciis reservatus, ad perpetuam
 beneficiorum, officiorum & Ecclesiasticarum
 dignitatum privationem, sacris in æternum
 interdictus, æquissime damnatur. Quo facto
 qui*

qui in cinere & cilicio pœnitere, & animam mutare debuerat, nequior & insolentior evasit. Et quod miserabilius est, violato cum fidei tum religionis Christianæ Sacramento, eo desperationis furorisque est adductus, ut ad hæreticos & inimicos Crucis Christi, profanus homo transmigrarit. Sic eradicata ficus inutilis, quæ in agro Domini terram occupabat, sic insatuatum sal, nihil valens ultra, nisi ut pedibus conculcetur. Sic excisa maledicta illa arbor fructus non ferens bonos, in ignes æternos, nisi resipiscat, tandem immittenda. Quocirca alma Theologiæ Facultas, ad inurendam Transfugæ sacrilego perpetuæ infamæ notam, eum tanquam Ecclesiæ Christi hostem, hæreticum, & impium damnandum, & e Sacro Parisiensium Doctorum ordine, velut Judam proditorem, penitus expungendum, damnatis perniciosissimis ejus scriptis, merito & gravissime judicavit.

Eadem Facultas die tertia Aprilis ex Patris Milhardi Benedictini libro, cui titulus (*): *Eximius Ductor Parochorum, Vicariorum, & Confessariorum*, plurimas propositiones censura dignas extrahi, Authoremque de suis erroribus die prima Julii admoneri jusserat,

Gg 3 cum

(*) *La grande Guide des Curez, Vicaires & Confesseurs.*

Sæc. XVII.
A. C. 1619.

Sæc. XVII. cum autem nullatenus resipisceret, in
 A. C. 1619. iisdem comitiis quinta Novembris die
 habitis Facultasⁿ ejus librum hac per-
 strinxit censura: „Cum a multis jam
 „annis editus fuerit in lucem liber, cui
 „titulus est: *Eximius Ductor Parocho-*
 „*rum &c. compositus a F. Petro Milharo*
 „*Priore sanctæ Dodæ diœcesis Augustæ Au-*
 „*schorum, ac Lugduni per Arnulphum an-*
 „*no 1617. impressus, in quo permulta*
 „falsa, erronea, scandalosa, piarum
 „aurium offensiva, & in fide periculosa,
 „continentur. Hac re ad Facultatem
 „Theologicam delata, dictique Libri
 „præhabita matura discussione, eadem
 „Facultas Theologica Parisiensis pro
 „Christiana sollicitudine, & vigilantia,
 „qua semper emicuit, in fidei periculis
 „annotandis, & erroribus quibuscun-
 „que in perniciem animarum vergenti-
 „bus profligandis, ægre ferens ejus-
 „modi libros, ex quibus non levia scan-
 „dala oriri possunt, a viris etiam Ca-
 „tholicis & Religiosis in lucem emitti,
 „præfatum librum tanquam scandalo-
 „sum, castarum aurium offensivum,
 „erroneum, & in rebus fidei periculo-
 „sum, censura notandum, & populo
 „Christiano omnino prohibendum, do-
 „nec emendetur, merito & æquissime
 „judicavit. „